

Od 101 do 300 km.—250 mk. + po 10 mk. za każde 10 km. i 100 kg. co czyni za 300 km.—450 mk.
 Ponad 300 km. — po 15 mk. za każde 10 km. i 100 kg.

Oprócz tego pobiera się stałą opłatę stacyjną w wysokości 10 mk. za każde 100 kg.”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze zyskuje moc obowiązującą z dniem 1 lutego 1922 r.

Minister Kolei Żelaznych:
Sikorski

Minister Skarbu:
Michalski

Minister Przemysłu i Handlu:
 w z. *Henryk Strasburger*

45.

Rozporządzenie Ministra b. Dzielnicy Pruskiej

z dnia 27 grudnia 1921 r.

w przedmiocie wykonania rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 24 listopada 1921 r. o podwyższeniu i sposobie pobierania podatku od zapalek na obszarze b. dzielnicy pruskiej.

Na podstawie § 10 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 24 listopada 1921 r. o podwyższeniu i sposobie pobierania podatku od zapalek na obszarze b. dzielnicy pruskiej (Dz. U. R. P. № 100, poz. 719) zarządza się co następuje:

§ 1. Kasy skarbowe zaopatrują się w przepisane banderole pobierając je za zamówieniami w izbach skarbowych (Wydział Ogólny—Oddział Gospodarczy), które je znów zamawiają w głównym urzędzie kasowym Ministerstwa Skarbu w Warszawie.

Cena sprzedażna banderol wynosi według postanowienia Ministerstwa Skarbu łącznie z kosztami ich sporządzenia kwotę 2040 Mk. za 1000 sztuk, z czego przypada na podatek (akcyzę) 2000 Mk. a na zwrot kosztów sporządzenia 40 Mk.

§ 2. Wytwórcy i sprowadzający zapalki z zagranicy mają zaopatrywać się w potrzebne banderole w kasach skarbowych za pomocą zamówień według załączonego wzoru № 1 które mają przedłożyć kasie skarbowej w 2 egzemplarzach. Kasa skarbową stwierdza na 1 egzemplarzu wydanie zamówionych banderoli umieszczając na nim pozycję księgi rozchodu banderoli i wręcza go zamawiającemu, drugi zaś zatrzymuje u siebie jako załącznik księgi rozchodu banderoli (§ 178 Instr. dla kas skarbowych).

§ 3. Wytwórcy i sprowadzający zapalki z zagranicy mają na otrzymane w kasie skarbowej banderole prowadzić księgę przychodu i rozchodu według załączonego wzoru № 2, do której mają dołączać zwrócone im przez kasy skarbowe egzemplarze zamówień.

Księgi te należy prowadzić rocznie a następnie przez dalsze trzy lata przechowywać starannie i na żądanie urzędów skarbowych okazywać.

§ 4. Banderole mają być nalepione na tej stronie pudełka, z której je się otwiera tak, aby przy pierwszym otwarciu pudełka banderola musiała ulec rozdarciu.

§ 5. Pobieranie podatku od zapalek, sprowadzonych z zagranicy, odbywa się wedle następujących zasad:

1) Zapalki sprowadzane być mogą z zagranicy wyłącznie przez urzędy celne kolejowe; od zasady tej dozwolone są wyjątki co do zapalek, wiezionych przez podróżnych w ilościach wolnych od opłaty celnej.

2) Urzędy celne ograniczają się do pobierania wyłącznie należności celnych; dotyczy to także tych urzędów, które (w b. zaborze austriackim) pobierały dotychczas równocześnie z cłem także akcyzę.

3) Równocześnie z ocleniem zawiadamiają urzędy celne o wysłaniu władzę skarbową miejsca przeznaczenia zapalek, podając w zawiadomieniu: imię, nazwisko, miejsce zamieszkania oraz bliższy adres odbiorcy, a dalej numer wozu kolejowego oraz wagę, ilość skrzyń, ilość pojedynczych pudełek w skrzyni i ilość ogólną (tę ostatnią ilość cyfrowo i słownie), a wszystko to według deklaracji celnej wreszcie numer i datę tejże deklaracji (kwitu celnego).

Zawiadomienia te wysyłać należy w listach poleconych do właściwej władzy skarbowej II instancji.

4) Władza, która otrzymała od urzędu celnego rzezzone zawiadomienie, wydaje bezzwłocznie dalsze zarządzenia co do obanderolowania zapalek względnie, w wypadku zmiany miejsca przeznaczenia zapalek, skierowuje zawiadomienie do innej właściwej władzy (również w liście poleconym).

5) Odbiorca zapalek, otrzymawszy zawiadomienie kolejowe o nadejściu przesyłki, obowiązany jest donieść o tem najpóźniej do 24 godzin najbliższemu organowi kontroli skarbowej oraz wykupić w kasie skarbowej (urzędzie podatkowym) banderole w takiej ilości, jaką była ilość podanych do oclenia zapalek. Gdyby przesyłka nadeszła do miejsca przeznaczenia z ubytkiem zapalek, to w wypadku tym nie użyte do naklejenia na pudełkach banderole stają się własnością Skarbu Państwa i kontrola skarbową oddaje banderole te z powrotem do kasy ze stosownym pismem, a kasa zapisuje je w odnośnym rejestrze na przychód i wydaje na to potwierdzenie kontroli skarbowej. Potwierdzenie to dołącza kontrola skarbową do sprawozdania, jakie o dokonanych obanderolowaniu całej przesyłki przedłożone być ma władzy w punkcie 3 wymienionej.

§ 6. Zgłoszenie zapalek do dodatkowego opodatkowania ma nastąpić pisemnie w 2 egzemplarzach. Jeden egzemplarz zgłoszenia zatrzymuje urząd skarbowy u siebie a drugi zwraca zgłaszającemu potwierdzając na nim zgłoszenie. Na podstawie zgłoszenia sprawdzą organy skarbowe zapasy zapalek i wynik umieszczą na obu egzemplarzach zgłoszenia, poczem odeślą 1 egzemplarz zgłoszenia do kasy skarbowej. Z drugim egzemplarzem zgłoszenia ma się zgłaszający zwrócić do kasy skarbowej celem

wykupienia potrzebnej ilości banderoli. Zgłoszenie to zastępuje w tym wypadku zamówienie potrzebnych banderoli.

Stwierdzone przy sprawdzaniu zapasów różnice nie przekraczające 10% ponad ilość zgłoszoną nie powoduje wdrożenia postępowania karnego.

§ 7. Uchyla się §§ 6, 11, 13, 14, 15, 16, 17, 23a, 24 ustępy 6 i 7, 43, 44 i 47 niemieckich przepisów wykonawczych z dnia 30 sierpnia 1909 do niemieckiej ustawy o opodatkowaniu środków do zapalania z dnia 15 lipca 1909 (Dz. Ust. Rzeszy niem. str. 814) zawartych w Dzienniku Centralnym Rzeszy Niemieckiej z r. 1909 str. 864 i zmienionych dalszemi przepisami, zawartemi w Dzienniku Centralnym Rze-

szy Niemieckiej z r. 1910 str. 204, z r. 1911 str. 21 28, 258, 260, z r. 1912 str. 423 i z r. 1913 str. 148 i 151, oraz wszystkie inne przepisy niemieckie sprzeczne z niniejszym rozporządzeniem.

§ 8. Ustanowione w § 36 niem. rozporz. wykonawczych należności wymierza się według obecnie obowiązujących przepisów o należnościach urzędników państwowych.

§ 9. Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1922 r.

Minister b. Dzielnicy Pruskiej:
Wybicki

URZĄD PODATKÓW POŚREDNICH _____
URZĄD KONTROLI SKARBOWEJ _____

Wzór № 1 do § 2 rozp. wyk. Min. b. Dz. Pr. (poz. 45)

ZAMÓWIENIE Nr _____

banderoli do zapalek.

Do
kasy skarbowej
w _____

Zamawiam banderole do zapalek w ilości	Arkuszy	Razem	Ogólna cena	
	po sztuk	sztuk	Mk.	fen.

_____ dnia _____ 1921.

(Firma)

podpis zamawiającego.

Zgodnie z drugim egzemplarzem

_____ dnia _____ 19

Urząd _____

podpis

Zapis pod poz. _____ księgi rozchodu
banderoli

_____ dnia _____ 19

Kasa skarbowa

Druk płatny arkusz po _____

URZĄD PODATKÓW POŚREDNICH _____
URZĄD KONTROLI SKARBOWEJ _____

Wzór № 2 do § 3 rozp. wyk. Min. b. Dz. Pr. (poz. 45)

KSIĄŻKA Nr _____

przychodu i rozchodu banderoli do zapalek
firmy:

właściciela fabryki (składu) zapalek

w _____

za rok budżetowy 19____/19____

P o u c z e n i e:

- 1) Na przychód należy wpisywać każdy pobór banderoli pod osobną pozycją.
- 2) Na rozchód należy wpisywać każdodziennie zużycie banderoli z końcem dnia.
- 3) Książkę należy na żądanie organów kontroli Skarbowej okazać i oddać do przeglądu a po ukończeniu roku przechowywać ją przez trzy lata.

Składa się z arkuszy _____

Druk płatny, zeszyt po _____

46.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 4 stycznia 1922 r.

o utworzeniu kas skarbowych na obszarze izb skarbowych we Lwowie i Krakowie.

Na zasadzie art. 3, 4, 12 i 13 ustawy z dnia 31 lipca 1919 r. o tymczasowej organizacji władz i urzędów skarbowych (Dz. P. P. P. № 65, poz. 391) zarządza się co następuje:

§ 1. Z dniem 1 stycznia 1922 r. znosi się urzędy podatkowe na obszarze izb skarbowych lwowskiej i krakowskiej, a w miejsce ich tworzy się kasy skarbowe.

§ 2. Sprawy należytościowe, wchodzące w zakres działania dotychczasowych urzędów podatkowych, przechodzą z tym dniem do inspektoratów skarbowych.

Zgłoszenia w celach wymiaru należytości i opłat stemplowych należy dokonywać od tego czasu we właściwych Inspektoratach Skarbowych (§§ 43 i 44 ust. z dnia 9 lutego 1850 r. austr. Dz. Ust. P. № 50).

Minister Skarbu:
Michalski

47.

Rozporządzenie Naczelnego Nadzwyczajnego Komisarza do walki z epidemjami

z dnia 11 stycznia 1922 r.

w przedmiocie przewożenia zwłok.

Na zasadzie p. C. art. 3 ustawy z dnia 14 lipca 1920 r. o utworzeniu urzędu Naczelnego Nadzwyczajnego Komisarza do walki z epidemjami grożącymi Państwu klęską powszechną (Dz. U. R. P. № 61, poz. 388) zarządza co następuje:

§ 1. Zabrania się przewożenia zwłok na obszarze województw: białostockiego, nowogródzkiego, poleskiego i wołyńskiego, jak również wywożenia zwłok z tych województw.

§ 2. Winni przekroczenia niniejszego rozporządzenia będą karani w myśl art. 8 ustawy z dnia 14 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 61, poz. 388).

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Naczelnny Nadzwyczajny Komisarz
do walki z epidemjami:
Chodźko